

MISKOLCI SALÁTA

2006. február

KEDVES TÚRATÁRSAK !

A krónikus anyagihiány miatt sokáig kétséges volt, hogy egyáltalán megjelenik-e időszakos kiadványunk a „SALÁTA”. Aztán Jő az „ÖTLET”! Évek óta itt találkozunk minden évben, és éppen erről a városról nem készült még ismertető! Innentől fogva az anyagihiányt felváltotta a bőség zavara.

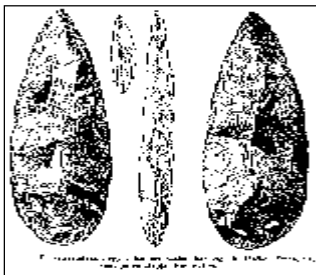
Sajnos a terjedelmi lehetőségek határt szabnak az alkotó kedvnek! Így aztán maradt az „ebből is egy kicsit, abból is egy kicsit”. A szerkesztő ízlése szerint. Történelem, híres emberek, ...egy kis miskolci kocsonya .....Remélem tet-szeni fog!

Mindenkinek jó szórakozást!

Bartók Julianna (MVSC)

Miskolc város története

Miskolcnak, az Avas alján, a Sajóba ömlő Szinva és Pece mentén kialakult ősi település magjának históriáját a szépen megmunkált kőszerszámokat készítő jégkorszaki ősemberi kultúrákig vezethetjük vissza. A Lillafüred melletti

Szeleta-barlang és a Bükk hegység több barlangja a küzdelmes emberi élet emlékei mellett ruházati eszközöket, szépen megmunkált csatokat is megőrzött. Az Avastetőn a csiszolt kőkorszak eszközei kerültek elő. Ebben a tízezer évvel ezelőtti időszakban népesedett be a környék. A bükki vonaldíszes, szép motívumokkal ékesített kerámiai leletek, a gabonaőrölő szerszámok már az

ötezer évvel ezelőtti kultúra emlékei. A bronzkor fejlettebb életmódjáról a mai vasgyár területéről származó leletekből lehet következtetni.

Miskolc területének első ismert lakói a kelták egyik törzse, a kotinusok voltak, a vaskor végén. A népvándorlás kora germán eredetű kvádokat, majd szarmatákat, hunokat és avarokat talál ezen a vidéken.

A magyarság több mint egy évezrede telepedett meg ezen a tájon, s a településnek nevet adó Miskóc nemzetségnek a XI. századtól lett a központja. Anonymus műve (1210 körül) terra Miskoucy néven emlékezik meg a Bors-Miskóc nemzetség honfoglalás kori szállásterületéről. A tapolcai völgyben Szt. Benedek-rendi apátságot alapított a városnak nevet adó nemzetség. A települést 1241-ben a tatárok felégették.

A Bors-Miskóc nemzetség 1312-ben szemben állt a feudális anarchiát megtörő Károly Róberttel, s ez hatalmuk végét jelentette. A Miskóc nemzetséget a Széchy család váltotta fel, ők vetették meg a városias fejlődés alapjait. Kieszközték Miskolc részére az országos vásár, s a kisebb fokú bíraskodás jogát, ezáltal a régebbi falu mezővárossá fejlődött. 1364. végén csatolta I. (Nagy) Lajos a várost a város a diósgyőri királyi váruradalomhoz.

A XIII. századi eredetű, a XIV. században pompásan kiépült diósgyőri királyi vár a Miskolcot is magába foglaló uradalom központja lett. Itt állt az egyetlen középkori magyaralapítású szerzetesrend, a pálosok kolostora.

A városkép a XV. század végére jelentősen megváltozott, kialakult az Avas alján a mai belváros történelmi magja. A török harcok hulláma először 1544-ben érte el a várost. A budai basa csapatai első rohamának áldozatul

estek a város legszebb épületei, sok tehetősebb lakost elhurcoltak, állataikat elhajtották. 1596-ban Eger elestével Miskolc is a török adófizetője lett, de a városi tanács bölcs előrelátásának és diplomáciai ügyeskedésének tulajdonítható, hogy az 1544. évihez hasonló pusztítás nem érte többé a várost.

A kuruc csapatok 1674-ben, a török kiűzése előtt birtokba vették a diósgyőri várat, de Miskolc török általi adóztatása csak 1687-ben szűnt meg. A Rákóczi szabadságharc alatt, 1704. január 18-tól március 15-ig a fejedelem Miskolcon rendezte be főhadiszállását. 1706. szeptember 25-én a császári hadak kirabolták és felégették a várost. 1707. január 1-én megalakult a város tanácsa, és rövid két év alatt - a

fejedelem pártfogásával – újraépítették a várost. A XVIII. századi nagy fellendülés idején épültek a város jelentősebb épületei. Mindenféle felekezeti templomot, iskolát épített, városháza, megyeháza épült. 1750-ben megépült a város első emeletes vendégfogadója.

A város élénk, felvilágosodás felé haladó szellemi életére jellemző, hogy 1780 táján Miskolcon szabadkőműves páholy működött, kapcsolatot tartva a magyar jakobinusokkal

is. Itt épült meg a miskolci polgárok adományából az ország első magyar köszínháza 1823-ban.

Amikor Széchenyi és Kossuth megjelent az ország közéletében, tevékenységüknek Szemere Bertalan és Palóczy László előbb magában a városban, majd mint Miskolc város követői, az országgyűlésben voltak kiemelkedő hívei. Szemere Bertalan előbb belügyminiszter, majd a Habsburg trónfosztás után Kossuth kormányzó mellett az első független magyar kormány miniszterelnöke volt.

Palóczy László 1848-ban a képviselőház korelnöke volt. A forradalomból Miskolc lakossága tevékenyen kivette a részét, a frissen megalakult nemzetőrségbe több mint 700 önkéntes nemzetőr lépett be. A honvédség létrejötte után a miskolci nemzetőrök átléptek oda. 1848 telén Szemere Bertalan a városban szervezte meg a Felső-Tiszaí Hadsereget.

Miskolc lakossága is megszenvedte Haynau megtorlását, amely bitó, börtön, és vagyonelkobzás alakjában sújtott le. Az üldözés elől Jókai Mór is itt, a Bükk rengetegeiben rejtőzött el. A kiegyezés után ismét fejlődésnek indul a város. Ennek alapja az 1859-re kiépült vasút. 1868-ban megnyitotta kapuit az egykori háromi kohászat utódként felépült diósgyőri vasgyár. A fejlődést az 1873-askolerajárvány és az 1878-as pusztító árvíz sem tudta megállítani. Ez a természeti csapás egyetlen óra alatt 277 emberéletet követelt, 700 házat, 2182 épületet rombolt le.

Amikor a század végén a város híres szőlőterületeinek csaknem egészét kipusztította a filoxéra, azok újjátelepítésére nem került sor, mert a lakosság az iparban és a kereskedelemben kereste megélhetését. Ekkor épültek az utcáin ma is látható, városi jelleget adó új, emeletes lakóházak. A város 1907-bentörvényhatósági rangra emelkedett, I. Ferenc József 1909. május 11-én adományozott címeres kiváltságlevelet. Az első világháború harci cselekményei nem jutottak el a város közvetlen környékére, közvetve azonban jelentősen sújtották Miskolc lakosságát is. A helybeli hadikórházakban és kolerabarakkokban ötezenél több személy esett a ragály áldozatául. Két újtemetőt kellett nyitni, a tetemvári Hősök temetőjét és a Sajón túl a kolerában elhunytak temetőjét.

A háború után hanyatláskövetkezett be, hiszen az elcsatolt országrészekből Miskolcra áradó menekültek lakás és munkahiányt teremtettek. A gazdasági válság hatására termelés visszaesett, de a 30-as évek közepén a háborús készülődés nyomán Miskolcon is megindult a hadiipar fejlesztése. A második világháború során 1944. június 2-án érte az első légitámadás a várost. A háború harci

cselekményei december 3-án értek véget a Vörös Hadsereg bevonulásával. A légi támadások következtében 350 lakóház teljesen elpusztult, 7150 megsérült, valamennyi híd felrobbantották. A második világháború áldozatainak emlékére a Szemere-kertben kopjafa állíttatott.

A város gyors ütemben újjáépült, a régió egyik ipari központjává vált, hatalmas gyárak, lakótelepek épültek, 1949-ben a Nehézipari Műszaki Egyetem is itt létesült. 1956. forradalmi eseményeiben jelentős szerepet játszott a miskolci egyetemi ifjúság és a vasgyári Munkástanács. A forradalom áldozatainak emlékét több helyen jelöli tábla.

A 60-as 70-es évek ipari fejlesztéseinek hatására a város lakosság száma jelentősen megemelkedett, a megnövekedett igények orvoslására hatalmas lakótelepek épültek a Kilián városrészben, a Szentpéteri kapuban, és létrejött az Avasi lakótelep, a holnapjainkban több mint 35 ezer ember él.

A 80-as évek közepén kezdődött a Belváros nagyarányú rekonstrukciója, mely a mai napig tart. A város úttere, a Széchenyi utca, bevásárló utcaként díszburkolatot kapott. A 100 éves villamoshálózat is megújul. Megélénkült a kereskedelmi- és a bankélet. A 90-es évek Miskolca elindult azon az úton, hogy egy dinamikus fejlődő polgár várossá váljon. A Millecentenáriumra a Kossuth utcán felavatták Varga Éva szoborkompozícióját és a Dísz téren József István királyt ábrázoló szobrát. Napjainkban Miskolc az észak-magyarországi fejlesztési régió központja.

NEVES MISKOLCIAK**Dayka Gábor**

költő, született Miskolcon 1768. május 8., meghalt 1796. október 20. Ungváron. Szegény iparoscsaládból származott, apját korán elvesztette. Az algimnáziumot Miskolcon a minoritáknál végezte, 1782-ben Egerben, 1784 őszén, Kassán tanult szakítania tanulmányait. 1787-ben jelentkezett Egerbe papnövendéknek s nemcsak fölveték, hanem egyházmegyéje részéről a pesti központi szemináriumba is felküldték. Itt három évet töltött, különösen

a nyelvek tanulásában tanúsított meglepő tehetséget. Latinul, görögül, németül, olaszul tudott, mind e nyelveken verselt is, a franciából fordított, tudott szlovákul és héberül, értett angolul. A Magyar Musában megjelent Ovidius fordítására Kazinczy is felfigyelt, útmutatásai Dayka irodalmi fejlődését nagyban befolyásolták. Tehetsége az értő vezetés mellett kibontakozott, a magyar preromanitka legjobb képviselője. Amikor a pesti papnevelőt 1790-ben feloszlatták, visszakerült Egerbe, itt összeütközésbe került előljáróival, ezért kilépett az egyházi rendből. 1792-ben kinevezték

Lőcsére a magyar nyelv tanárának, ugyanezévben megnősült. 1795-ben már betegesen áthelyeztette magát Ungvárra, itt halt meg 1796-ban. Verseinek első kiadását Kazinczy rendezte sajtó alá 1813-ban.

TAVASZ

*Nyájasbb artzúlattal arany szekerére fel-úlvén
Innapi fényt ereget Phoebus az ékes egen.
A fagyos Északnak zúgó fúvallati szűnnek
A bádjadt Zephyrek lengedezési között.
Harmatban feredett keblét a róza ki-fejti;
A völgy illatozó Májusi gyöngynek örül.
A le-folyó kövitsen lassú patakotska tsörög-le,
S tsendes habjaival pázitos hantot öblít
Fel-veszi télben el-hányt ékét a bánatos erdő,
Zöld árnyéka kies szenderedésre vezet.
Itt epedő hangonn a sérült fülmile gyász-dalt
Zengedez: ott a bús gerlitze jainak ered.
Ím kezeit Pómóna gyümöls-fáinkra ki-nyújtá,
A feselő bimbó ritka gyümölsre mutat,
Hajnal hasad: gyapjas nyájával el-hagyja tanyáját
A daloló Pásztor, s friss legelőre siet.*

Páter Kelemen Didák

minorita szerzetes, 1683. augusztus 21-én született a háromszéki Kézdialmás - Baksafalván. A miskolci Nagyboldogasszony templom, rendház és iskola építője. A Minorita rend magyarországi tartományának kétszeres főnöke. A katolikus hitélet apostola. 1744. április 21-én halt meg Miskolcon. Boldoggá avatása folyamatban van. Sírja, emléktáblája és arcmása az általa alapított templomban látható.

Palóczy László

Borsod vármegyének több országgyűlésen nagyhírű követe s a kerületi ülések jegyzője, született. Miskolcon 1783. október 14. meghalt Budapesten 1861 április 27. Köznemes családból származott. Kálvinista kollégiumban nyervén kiképeztetését, ennek sajtáságos típusát mind haláláig megtartotta. Nyilvános szereplését Borsod vármegyében kezdte meg. 1832. a vármegye egyik kerületének követéül választván, a pozsonyi országgyűlésre küldetett s ő volt az első, ki az országgyűlésen hozott törvényeket magyarul kezdte szerkeszteni és ezért utóbb aranytollal ajándékozták meg. Az 1848-iki országgyűlésen Miskolc városát képviselte és mint ilyen jelen volt Debrecenben, hol a kegyelmi szék tagjává neveztetett ki; e miatt ő is az újépület foglya volt, honnét Haynau teljhatalmú parancsnok megkegyelmezése útján szabadult ki, képviselőtársai nagy zömével együtt. Ezentúl Miskolcon éledegelt, míg az 1861-iki parlamentbe újból felküldték régi tisztelői. Ezt az országgyűlést ő nyitotta meg mint korelnök, s az elnöki széket a megválasztott elnöknek még átadhatta, de azután csakhamar meghalt.

Az Avasi templom előtt látható az emlékére állított márvány obeliszk.

Déryné Széppataki Róza

színművész, 1793-ban Jászberényben született, családi neve Déry Istvánné Széppataki-Schenbach Rozália. 1810-ben lép színpadra. 1813-ban férjhez megy Déry Istvánhoz. Több ízben is játszott Miskolcon, a kőszínház felépülte előtt is. A Sötétkapu lépcsőházában ennek emlékét őrzi a márványtábla. Legnagyobb sikereit zenés színpadi művekben aratta. A magyar operajátás meghonosításában jelentős szerepe volt. 1852-ben visszavonult, ezután a diósgyőri gazdatiszti házban élt férjével (jelenleg **emlékház**). 1867-ben megözvegyülvén a ma is álló Hunyadi utca 52. számú ház udvari lakásába költözött testvérehez. Itt írta meg emlékiratait, mely jelentős kordokumentum. 1872. szeptember 29-én halt meg, sírja a miskolci Szent Anna temetőben van.

Egressy Gábor

színművész, 1808-ban született Lászlófalán. 1816-26 között Miskolcon járt gimnáziumba. Szülei tiltása ellenére többször elment a vándorszínészekkel. Drámai színész volt, a Nemzeti Színház tagja. A szabadságharc alatt kormánybiztosként szolgálta hazáját, Világos után Törökországban menekült. 1854-ben tért haza. 1866. június 30-án halt meg Budapesten. Szobra Váradi Sándor alkotása, a Vasgyári úton áll

Egressy Béni

zeneszerző, színművész, 1814-ben született Lászlófalán. Miskolcon járt iskolába, a városban lévő Színház előadásainak hatására bátyját követően ő is a színi pályára lépett. A Nemzeti Színház tagja. A szabadságharcban honvéd, Klapka seregével Komáromban mint főhadnagy kapitulált. 1849 után is a Nemzeti Színháznál játszott, főleg énekes szerepeket. 1840-től foglalkozott zenével, a Szózat, Petőfi versek stb. megzenésítője, a Klapka induló szerzője, Dávid 150 zsoltárát is ő írta át orgonára. Ő írta Erkel Ferenc Báthory Mária, Hunyadi László, Bánk bán című operáinak szövegekönyveit. Több mint 50 színdarabot, 19 operaszöveget fordított magyarra. 1851-ben halt meg Budapesten.

Jókainé Laborfalvi Róza

színművész, 1817-ben Miskolcon született, családi neve Laborfalvi Benke Judit. 1833-ban lépett színpadra. Legnagyobb szerepei drámai hősnők voltak. A kor izésének megfelelően sokat szavalt, színpadon kívül is. 1848-ban feleségül megy Jókai Mórhoz. 1859-ben vonult vissza a színpadról. 1886-ban halt meg.

Szemere Bertalan

liberális politikus, 1818-ban született Vattán. A miskolci evangélikus algimnáziumban tanult. Az 1840-es évek országgyűlésein, mint Borsod megye követe az ellenzék egyik vezére, 1848-ban belügyminiszter, majd a Honvédelmi Bizotmány tagja, 1849.május 1-én miniszterelnök és belügyminiszter. Világos után a gondjaira bízott Szent Koronát és koronázási ékszereket Orsován elásatja. Párizsba emigrál, ott Kossuth ellenes politikát folytat. Itthon hal meg elborult elmével 1869-ben a Schwartzter féle elmeógyógyintézetben. Sírja az Avasi temetőben Palóczy László síremléke közelében található.

Szobra, Róna József alkotása, 1906 óta áll a Szemere kertben.

Lévay József

költő, 1825-ben született Sajószentpéteren, földművelő nemes családból. Elemi tanulmányait Sajószentpéteren, gimnáziumi és felsőbb iskolát a miskolci református líceumban végezte, itt kezdett verseket írni. Jogot tanul Késmárkon. 1847-ben Miskolcon Szemere Bertalan mellett dolgozott. A forradalom idején nem szakadt el Szemerétől, a Belügyminisztériumban a hivatalos Közlöny szerkesztésében dolgozott. Világos utáni időket Sajószentpéteren a szülői hajlékban vészelte át 1850 februárjáig. Ekkor Pestre ment, újságíróként tevékenykedett, és német, francia, angol nyelvű irodalmat fordított. Ezidőben adta ki első verseskötetét is. 1852-ben tanár lesz Miskolcon a református gimnáziumban. 1865-ben Borsod főjegyzője, 1894-ben alispánja. Az Akadémia 1863-ban levelező, 1883-ban rendes tagjává választotta. Folyamatosan jelennek meg verses kötetei és egyéb művei. 1918-ban halt meg a magyar irodalom leghosszabb életű költője. Szobra Borsodi Bindász Dezső alkotása, a Palóczy utcán a Református templom mellett áll.

Reményi Ede

hegedűművész, 1829-ben született Miskolcon. Korán felismerték nagy zenei tehetségét, Bécsben tanult, 40-es években Pesten koncertezett. A szabadságharcban Görgey segédtisztje és tábori hegedűse volt. Világos után emigrált, Párizsban, Londonban adott koncerteket. Viktória királynő udvari virtuóz kitüntetést adományozta neki. 1860-ban amnesztiában részesült, hazatért. Petőfi szoboralapot kezdeményezett, amire gyakorlatilag ő hegedűlte össze a pénzt koncertjein. 1872-ben Párizsba költözött. Nagy koncertkörutakat tett Európában és Amerikában. New York-ban halt meg hangversenydobogón, hegedűvel a kezében 1898. május 15-én.

Herman Ottó

természettudós, 1835. június 27-én született Breznóbányán, Diósgyőrben gyermekeskedett, 1850-ig a miskolci evangélikus algimnáziumban tanult, majd Bécsbe ment, onnan vitték katonának. 1864-ben a kolozsvári Múzeumban Brassai Sámuel mellett konzervátor. 1869-től a kolozsvári Magyar Polgár ellenzéki napilap főmunkatársa. 1870-ben Budapestre megy, 1875-ben a Nemzeti Múzeum tisztviselője, 1879-ben Szeged követe az országgyűlésen, több más település után 1893-ban a miskolciak választották meg. 1903-ban ő indította el a Bükk barlangjainak ősrégészeti feltárását. Számos tudományos könyvet írt. 1914. december 27-én halt meg. Szobra, Meggyesy Ferenc műve, az Avas lábánál a Múzeum előtt áll. . Lillafüreden időskori lakhelyét emlékházzá alakították, sírja a Hámori temetőben található.

Kafka Margit

író, 1880-ban született Nagykárolyban. Gyermekkorának egy részét Miskolcon töltötte a nagypapai házában. Iskolába a miskolci Szt. Mária Irgalmas Nővérek zárdájába járt, tanítani is itt kezdett, majd 1903-tól a polgári leányiskolában oktatott, 1907-től Budapesten dolgozott. Első verseit és novelláit még Miskolcon írta, két regényének vázlata is itt készült, az 1912-ben megjelent Szívek és évek, 1917-ben kiadott Hangyaboly. A Nyugat írónemzedékének jelentős tagja volt. 1918-ban halt meg, spanyolnáthában.

Szabó Lőrinc

költő, 1900. március 1-én született Miskolcon. Debrecenben és Budapesten tanult a bölcsészkaron. Pályáját újságíróként kezdte. Jeles műfordító. 1957-ben életművéért Kossuth díjat kapott. 1957. október 3-án halt meg Budapesten.

Miskolc

*Miskolcon többször laktunk. De alig emlékszem rá... Tűzijáték vakít: avasi ünnep? Egyszer egy hatost kaptam egy nénitől! És villamost ott láttam először, s - mint csöpp gyerek – óriási búzavásárteret.
S mit még? Majálist: lacikonyha, tánc! Hogy bámultam a viccmondó cigányt! És látom a Szinvát is: a fa-híd alatt, a mélyben, fáradt hajkait keskeny szenny-csík görgette meredek házfalak közt; de a széles meder hogy megtelt, mikor jött az áradás!
S a környéket: egy-egy kirándulás néha ma is idéz benneteket, kék-zöld mezők, Tapolca, tó, liget, Miskolc határa... Szőlővárosom, sose lesz szemed kóbor fiadon?*

ÓDA

*Itt ülök csillámló sziklafalon.
Az ifjú nyár
könnyű szellője, mint egy kedves
vacsora melege, száll.
Szoktatom szívemet a csendhez.
Nem oly nehéz –
idesereglik, ami tovatűnt,
a fej lehajlik és lecsüng
a kéz.*

József Attila

A MISKOLCI KOCSONYA LEGENDÁJÁRÓL

... avagy a béka és a kocsonya. A Miskolc városához kötődő mondások közül a legismertebb így hangzik: "Pislog, mint a miskolci kocsonyában a béka". Noha a mondás alapjául szolgáló történet számos formában fennmaradt a 19.-20. század fordulójáról, keletkezése mégis a homályba vész. Az sem derült ki mindmáig, hogy pislogott-e a béka a miskolci kocsonyában vagy sem. A szólás alapjául szolgáló étel azonban magához emelte az irodalom, s idén is rendeznek e gasztronómiai kuriózum köré márciusig tartó Téli Fesztivált "szülővárosában".

Eszi valaki vagy sem: a miskolci kocsonya története beírta magát a honi kultúrhistóriába. A fogalom elsődleges jelentése azonban nem gasztronómiai, hanem a félelem emberi tulajdonságának leírására alkalmazzák. Ekként használják az irodalmárok is. Páskándi Géza a Piláfból kibégetés című versében így fogalmaz: "A szimbólumokat nem lehet nyersen lefordítani / a történelmi - hétköznapok nyelvére. / Midőn birka voltam Piláfban. / Nem, nem miskolci kocsonya (...)"

Sorok Varga József Létforgácsok című regényéből: "Miért remeg úgy, mint a miskolci kocsonya? - kérdezte kárörvendően a betyár. - Lesz még ott több is, ahol ez termett, csak okosnak kell lenni. (...)"

Ballai László: A kitagadott című regényében pedig ez áll: "Hát még szólni sem mertem hozzá, ha nem kérdezett. Ha a közelemben ért, remegtem, mint a miskolci kocsonya (...)"

A miskolci kocsonyatörténet eredetijét Dobrossy István történész A miskolci fogadók és a vendéglátás története című könyvében írja le. Eszerint: a vasúti forgalom megnyitása előtti időkben a Gömörvidék és Budapest közötti felső magyarországi kereskedelmet többnyire gömöri fuvarosok közvetítették. Miskolc városa ezeknek közbenső állomása volt. A fuvarosok általában a Szentpéteri kapuban lévő "Szarvas", "Törökfő" és a "Magyar huszár" nevű vendégfogadóknál szálltak meg éjszakára. Egy felső-gömöri tót fuvaros is a "Magyar huszárhoz" tért be napszálltakor. Vacsorát kért a kocsmárosnétól, mégpedig kocsonyát. Az asszonyka, akit a nép fantáziája bizonyos Potyka

Katiként őrzött meg, a ház alatti pincéből fel is hozott egy tányérral és a vendég elé tette. A tót atyafi nekilátott, és először is a tányér közepétől kikandikáló húst akarta megenni. Egyszerre azonban ijedten elejtette a villát és felkiáltott: Jaj, jaj, kocsmárosné, ennek a kocsonyának szeme is van, s csak úgy hunyorgat felém!

Potyka Kati asszony elhűlve konstataulta, hogy igazat szól a vendég: valóban egy béka volt a kocsonyába fagyva. Az elmondások szerint Miskolcon nagyon sok fogadójában és pincéjében történt hasonló, az "áldozatok" között pedig volt fuvaros, hétköznapi polgár, országgyűlési képviselő. Az eset előfordult a 18.-19. században éppúgy, mint a 20. század Korona Szállójában. A történetek sokszínűségét azonban meglepően egységessé teszi, hogy az eset megtörténtében senki sem kételkedik...

Álljon azért itt, miből is áll - négy személyre számítva - egy valódi miskolci kocsonya: 1 kg kocsonyahús (fej, láb, csülök, bőrke, farok, nyelv), 2 db vöröshagyma, 4 gerezd fokhagyma, 2 db sárgarépa, 2 db petrezselyem gyökér, 20 szem egész bors, ízlés szerint só, pirospaprika...

Elhagyom a várost

Magányosan állok egy sötét udvaron
Egy régi, ócska lámpa csendesen lobog
Sorra kidőlt padok közt lépkedek
Kevés a hely, ahova léphetek.

A sarkon áll egy alak, rám vigyorog,
Szólni nincs kedvem, hát továbbindulok,
A régi téren talán vár még valaki,
Vele jó lesz egy cigit megosztani.

Egyszer, egy szép napon, tudom, hogy elhagyom
A várost, ahol élek.
Mindent itt hagyok, mit Miskolc adhatott,
Igen, holnap, holnap indulok.

Talán csak megszokásból indultam tovább,
Mereven bámultam a házak ablakát,
A pályaudvar, ó, egy megszokott állomás
Az egész egy furcsa látomás

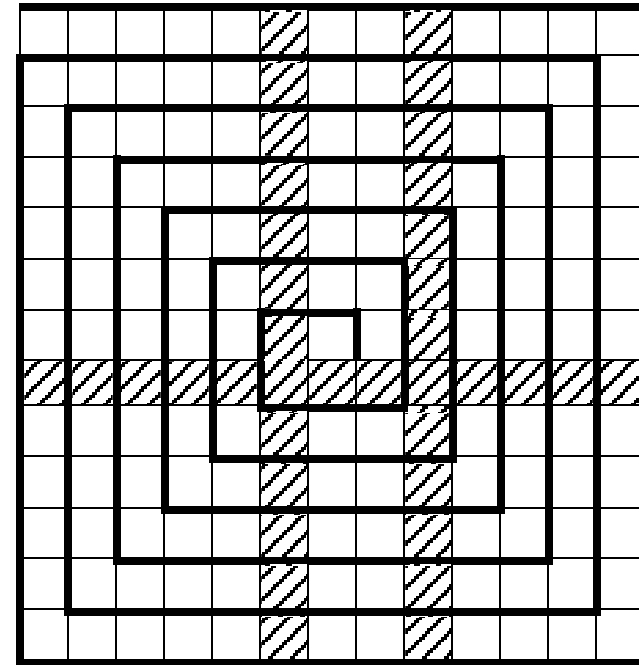
Aztán csend, és újra csend,
A sárga Hold álmosan figyel.
Tudom, hogy nem felejttem, mennyit jártam itt,
Tudom, hogy nem felejttem, mennyit vártam itt.

Igen, elhagyom a várost, elhagyom, ha nem fogad magába,

Erről szólt a dal: **EDDA BLUES!**

CSIGAVONALBAN, RÁADÁSSAL

Az ábrába a bal felső sarokból indulva csigavonalban kell a megfjtéseket beírni, az óramutató járásával megegyező irányban. Minden megfjtés utolsó betűje egyben a következő megfjtés első betűje is. Helyes megfjtés esetén a kiemelt sorokban egy híres magyar színész néve és két filmjének címe válik olvashatóvá. A meghatározásokat folyamatosan közöljük.

Mohamedán jogtudós - romániai fürdőhely a Kazán-szoros közelében - fehér fejű, hosszú farkú cinegefaj - elővigyázatlan - fölöslegesen bonyolult - valakinél hangosabban kiabál - velencei közlekedési eszköz - Szabolcs megye kincsét tartják benne! - időmérők orvosa - nagyvárosunk - huzatot csinál a lakásban - figyelmes, nem sértő - tűzvédelmi berendezés kéményeken - időmérő része - szemháj népies elnevezése - éjszakai pihenés - rosszul beállított tévéantenna okozta vételi zavar - kétértelmű, sikamlós - szájkodik - Delibes operája - sajátos gondolkodásmód - kis csónak - Érmindszent szülte - potykaszelet! - Csongrádi ...; - színművésznőnk - kromoszómákban található átörökítő gén - ruhadarabot sietős mozdulatokkal magáról levesz - Telesport, röviden - életkörülményeink alakulása.

MEZEY LÁSZLÓ